

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15Csp/181/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817209064.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom v spore žalobcu: SMS CREDITS s.r.o., so sídlom Dlhá 95C, 010 09 Žilina, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Róbert Hronček, s.r.o., so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovanej: M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. D. XX, 049 32 Kunova Teplica, o zaplatenie 176,76 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.08.2017 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 176,76 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne: zo sumy 250,-EUR od 02.09.2014 do 10.09.2014, zo sumy 216,76 EUR od 11.09.2014 do 25.02.2015, zo sumy 196,76 EUR od 26.02.2015 do 26.03.2015, zo sumy 176,76 EUR od 27.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovanej došlo dňa 19.06.2014 k uzavretiu Zmluvy č. 1 - poskytnutie peňažných prostriedkov k Zmluve o registrácii č. 024875/14.04.14 (ďalej len Zmluva o pôžičke), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažnú pôžičku v sume 250,- EUR so splatnosťou do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky. Podľa bodu 1 zmluvných podmienok boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 250,- EUR, a to bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej dňa 19.06.2014. Žalovaná sa zmluvou o pôžičke zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. V súlade so zmluvnými podmienkami malo dôjsť k predĺženiu lehoty splatnosti, a to až do 01.09.2014. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila žalobcovi dňa 10.09.2014 sumu 33,24 EUR, dňa 25.02.2015 sumu 20,- EUR a dňa 26.03.2015 sumu 20,- EUR. Žalovaná je teda v omeškani so splácaním predmetnej pôžičky. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS zaslaných z telefónneho čísla, ktoré klient zadal na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom zmluva o pôžičke bola žalovanej sprístupnená a uložená v jej klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná svoj dlh voči žalobcovi napriek viacerým upozorneniam a výzvam (SMS upozorneniam a upomienkam) dobrovoľne nesplnila a so zaplatením splatnej pôžičky sa dostal do omeškania, ktoré stále trvá.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 15Csp/181/2017 zo dňa 20.10.2017 zamietol žalobu a rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej nárok na náhradu trov nepriznáva.

3. Súd druhej inštancie uznesením, sp. zn. 9Co/71/2018 zo dňa 22.01.2019 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že „rozhodnutie súdu, pokiaľ žalobu zamietol bez vznesenej námietky premlčania - ex offo je nesprávne. Prvostupňový súd vychádzal z § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a § 101 Obč. zák., pričom ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bolo v čase jeho rozhodovania platné a účinné. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom PL. ÚS 11/2016-60 zo 7.2.2018 rozhodol tak, že ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 ústavy stratilo tak toto ustanovenie účinnosť a následne aj platnosť. Krajský súd okrem iného uviedol, že v čase rozhodovania a vyhlasovania napadnutého rozsudku bolo ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd prvej inštancie bol preto povinný uvedené ustanovenie aplikovať. Uvedený nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou SR. Nález Ústavného súdu SR, okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky), predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, bol sice v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd dal do pozornosti aj uznesenie (zjednocujúce stanovisko) pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2006, sp. zn. PL. ÚS 1/06, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku. Pre úplnosť odvolací súd považoval za potrebné upriamiť pozornosť na návrh zákona, ktorý predložilo do medzirezortného pripomienkového konania Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Cieľom predkladaného materiálu je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Predmetný návrh zákona obsahuje len jeden novelizačný bod, v zmysle ktorého za § 54 sa vkladá § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo (dodávateľa) zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť.“ Tento zákon by mal v prípade jeho schválenia nadobudnúť účinnosť dňom vyhlásenia. Ministerstvo na odôvodnenie zmeny uvádza: „Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Takýto koncept nie je pritom súkromnému právu cudzí, keďže sa uplatňuje napr. pri stávke a hre (porovnaj § 845 Občianskeho zákonníka). Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, v ktorom spotrebiteľské produkty strácajú takmer akúkoľvek hodnotu po uplynutí veľmi krátkeho obdobia, niet v zásade z pohľadu štátnej moci ochrany - hodného záujmu na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru na to, aby dlžník nebol povinný zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Dobrovoľné splnenie dlhu je naďalej možné. Nemožnosť vymáhania

premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a tak bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskoršie. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.“ (pozri <<http://www.najpravo.sk/clanky/ministerstvo-predklada-novelu-obcianskeho-zakonnika.html>>). Krajský súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť nárok žalobcu opätovne posúdiť a o ňom rozhodnúť.

4. Okresný súd po zrušení krajským súdom vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.04.2019, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu.

5. Žalovaná na pojednávaní predniesla, že v čase rozhodovania bol už nárok premlčaný, vzniešla námietku premlčania.

6. Žalobca sa k tvrdeniu žalovanej vyjadril písomným podaním zo dňa 26.04.2019, pričom mal za to, že pohľadávka žalobcu naďalej trvá. Žalovaná požiadala o predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, čím sa jej logicky splatnosť pôžičky posunula. K platnému predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky došlo aktívnym konaním žalovanej, bola si vedomá následkov predĺženia lehoty splatnosti, a preto nie je možné považovať nárok žalobcu za premlčaný. V súlade so zmluvnými podmienkami došlo na základe žiadosti žalovanej k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky. Lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená na základe žiadosti žalovanej adresovanej žalobcovi a po akceptácii tejto žiadosti žalobcom bola lehota splatnosti pôžičky predĺžená, a to do dňa 01.09.2014. Lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená, a to nasledovne:

- dňa 10.07.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 18.07.2014,
- dňa 21.07.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 02.08.2014,
- dňa 04.08.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 17.08.2014,
- dňa 20.08.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 01.09.2014.

Žalovaná vykonala úhrady síce po lehote splatnosti, ale žalobca sa rozhodol, že napriek tomu lehotu splatnosti svojej klietke predĺži a predĺženie lehoty splatnosti akceptuje. Urobil tak predovšetkým preto, že žalovaná prejavila vôľu, aby bola lehota splatnosti predĺžená, zaplatila minimálnu odplatu za predĺženie a zároveň žalobca nechcel, aby došlo zo strany žalovanej k omeškaniu, čím by sa dlžná čiastka zvýšila o úroky z omeškania. Žalovaná bola zároveň na takúto jednanie žalobcu zvyknutá, keďže už pri predošlej pôžičke žalobca predĺžil lehotu splatnosti na žiadosť žalovanej aj po uplynutí lehoty splatnosti. Keďže došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou v zmysle bodu 6 zmluvných podmienok, ktoré boli riadne dojednané a žalovaná sa s nimi riadne oboznámila máme za to, že v čase, kedy bolo právo vykonané po prvý raz nedošlo k uplynutiu premlčacej doby. Žaloba žalobcu bola teda podaná riadne a včas, a preto nie je možné aby súd prihliadol aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku poskytovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie voči spotrebiteľovi aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával v zmysle ust. §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností máme teda za to, že nárok žalobcu zo Zmluvy o pôžičke riadne vznikol, a preto je návrh žalobcu na zaplatenie 176,76 EUR s príslušenstvom dôvodný a vznesená námietka premlčania nie je opodstatnená. Preto žiadame súd, aby rozhodol v zmysle Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30.08.2017.

7. Súd vykonal dokazovanie žalobou, Zmluvou o pôžičke č. 024875/14.04.14, zmluvnými podmienkami spoločnosti River Euro, s.r.o., pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS, potvrdenia o vykonaní prevodu peňažných prostriedkov pôžičky na účet žalovanej a ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ (v tom čase pod obchodným menom River Euro, s. r. o. a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. 024875/14.04.14 zo dňa 19.06.2014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 250,- EUR na bankový účet žalovanej a žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku žalobcovi vrátiť a zaplatiť žalobcovi spolu s istinou odplatu vo výške 41,55 EUR (ďalej len "predmetná zmluva"). Celková dlžná čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi najneskôr do dohodnutého dňa splatnosti pôžičky predstavovala sumu vo výške 291,55 EUR. V zmluve bolo stanovené, že lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty je 15 dní a začína plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. Podľa bodu 3. zmluvy, pokiaľ dlžník v lehote splatnosti poukázal na účet veriteľa len časť istiny alebo minimálne odplatu za poskytnutie pôžičky požiadal tak veriteľa o predĺženie splatnosti pôžičky

resp. predĺženie splatnosti, vrátane predĺženia lehoty splatnosti a odplaty za poskytnutie pôžičky, pričom veriteľ na znak súhlasu s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky odosiela dlžníkovi na mobilný telefón dlžníka krátku SMS správu, v ktorej uvádza výšku predĺženej pôžičky, sumu a dátum splatnosti, pričom táto dohoda o predĺžení splatnosti pôžičky sa považuje za dodatok k zmluve o pôžičke. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX č.6/2014- strana 161/240, deň vyúčtovania 19.06.2014 vyplýva príkaz na úhradu O. so sumou transakcie 250,- EUR, ZML024875/14.04.14.

9. Žalovaná podľa detailu obratu uhradila dňa 10.09.2014 sumu 33,24 EUR. Dňa 25.02.2015 a dňa 26.03.2015 vykonala žalovaná vklad v hotovosti 20,- EUR, t.j. spolu 40,- EUR.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 2 písm. a), c), d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 122 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

15. Podľa § 156 C.s.p. konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, riadiac sa rozhodnutím krajského súdu dospel opätovne k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

17. Súd posúdil predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou, podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení, pričom ide tiež o tzv. zmluvu na diaľku, uzatvorenú podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalovaná vystupovala v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti

alebo inej podnikateľskej činnosti, využívaním služieb dodávateľa uspokojovala svoje osobné potreby, teda žalovaná sa považuje za spotrebiteľa. Žalobca vystupoval v zmluvnom vzťahu ako podnikateľ poskytujúci klientom služby v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že znenie celej zmluvy bolo žalobcom naformulované vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanou ako spotrebiteľom, čo vyplývalo aj zo spôsobu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd na základe uvedeného na predmetný záväzkový vzťah aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa. Súd v tomto smere zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

18. Žalobca v danom konaní uplatnil nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 176,76 EUR s príslušenstvom, keď na základe predmetnej zmluvy boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 250,00 EUR, a to bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej dňa 19.06.2014. Žalovaná sa zmluvou o pôžičke zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. Žalovaná nerozporovala v konaní tvrdenie žalobcu, že ku dňu podania žaloby neuhradila žalobcovi dlžnú sumu.

19. Vychádzajúc z ustanovení predmetnej zmluvy lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty bola 15 dní a začala plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky žalovanej. Na základe uvedeného pohľadom žalobcu na vrátenie istiny pôžičky a odplaty sa stala splatnou dňa 04.07.2014. Žalobca v žalobe ako aj vo vyjadreniach uvádzal ako deň splatnosti dlhu žalovanej deň 01.09.2014- k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky malo dôjsť v súlade so zmluvnými podmienkami. Podmienkou na predĺženie lehoty splatnosti malo byť, že dôjde k poukázaniu časti istiny alebo minimálnej odplaty zo strany dlžníka v lehote splatnosti pôžičky. V takom prípade mohol veriteľ súhlasiť s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky a na znak súhlasu s predĺžením lehoty mal zaslať dlžníkovi krátku textovú správu. K prvej úhrade zo strany žalovanej došlo až 10.09.2014, čiže po lehote splatnosti a tvrdenie žalobcu o predĺžení lehoty splatnosti je v tomto prípade v rozpore so zmluvou. Žalobca vôbec nepreukázal, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty pôžičky, zaplatila odplatu resp. časť pôžičky a on jej schválil predĺženie splatnosti pôžičky, preto súd vychádzal z doby splatnosti uvedenej v zmluve. V podaniach žalobca viacnásobne tvrdil, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty splatnosti, avšak v tomto prípade žiadnym spôsobom neuniesol dôkazné bremeno. Žalobcom tvrdené skutočnosti sú zároveň v rozpore so skutkovým stavom a rovnako so stavom uvedeným v zmluve, resp. jej podmienkach, kde k úhrade sumy, ktorá mala byť dôvodom predĺženia splatnosti nedošlo v lehote v zmluve určenej, t.j. v lehote splatnosti, ale až po lehote splatnosti. Dôvodenie žalobcu, že uvedené považoval za predĺženie lehoty splatnosti a následne aj plynutie premlčacej doby a taktiež takto konal z dôvodu, aby sa dlžná čiastka nezvýšila o úroky z omeškania súd v žiadnom prípade akceptovať nemohol a na margo uvádza, že žalobca si tak, či tak úroky z omeškania uplatnil.

20. Po vznesení námietky premlčania zo strany žalovanej súd skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný a mal za to, že po aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy sa premlčalo v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe.

21. Žalobca mohol uplatniť nárok na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky a odplaty už dňa 05.07.2014, teda dňom nasledujúcim po dni splatnosti dlhu žalovanej. Žalobca v posudzovanom prípade podal žalobu na tunajšom súde dňa 31.08.2017, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá žalobcovi márne uplynula dňa 05.07.2017. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné mu priznať uplatnený nárok a z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

23. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. V konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, ale pretože jej žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).